

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">Maczków</p>
<p>1. Nazwa park krajobrazowy</p>	<p>2. Czas powstania koniec XVIII w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>52⁰ 16' N 14⁰ 45' E dz. nr 5/1119, 8, 5/6, 5/11, 5/16, 332, 2134/1, 349, 2134/2, 15</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo: lubuskie</p> <p>powiat: słubicki</p> <p>gmina: Cybinka</p>
			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Park wpisany do rejestru zabytków pod nr 3226</p>

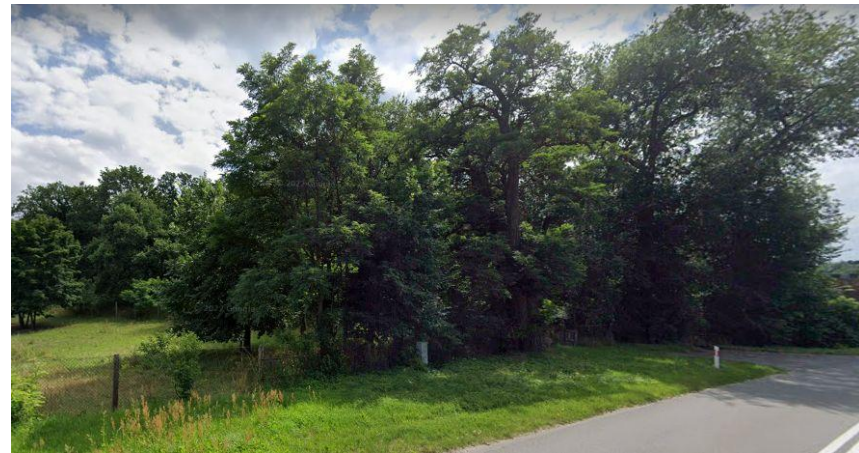
8. Historia, opis i wartości

Park krajobrazowy o pow. 15 ha założony został pod koniec XVIII w., usytuowany jest za budynkiem dworu, w dolinie rzeki Ilanki, we wschodniej części wsi i styka się od pld. i wsch. z małym fragmentem lasu, z którym stanowi ok. 30 ha enklawy drzewostanu w Maczkowie. Kompozycja przestrzenna parku nie posiada ustalonego stylu i jest ściśle powiązana z naturalnym krajobrazem starorzecza oraz kompleksem leśnym Puszczy Rzepińskiej. W obrębie zespołu można wyodrębnić poszczególne fragmenty parku, w zależności od siedliska, charakteru ukształtowania terenu oraz typu zadrzewienia. Centralną część założenia zajmuje dziedziniec folwarczny. W głębi posadowiony jest dwór na skarpie ze zboczem opadającym w kierunku pld. Część parku w najbliższym otoczeniu rezydencji, była zakomponowana w formie dekoracyjnego ogrodu z kwietnikami i klombami. Od strony elewacji ogrodowej otwierał się malowniczy widok na meandrującą rzekę, do której wiodły schody zbudowane w tarasowej skarpie. Obecnie ekspozycja w stronę rzeki została ograniczona poprzez wtórne nasadzenia drzew i nadmiernie rozrośniętą roślinność. Wsch. część parku jest bardziej rozległa i posiada najstarszy drzewostan. Centralna część parku otoczona jest z dwóch stron rowem odwadniającym i od strony pd. dochodzi do starego koryta rzeki Ilanki. Środkiem przebiega droga prowadząca od strony skarpy za dworem w głąb wsch. części parku. Najbardziej wysunięty na pld. i pld.- wsch. fragment parku dochodzi do koryta rzeki i jej zakola. Drzewostan parku na terenach podmokłych i wzdłuż koryta rzeczno posiada charakter lasu łągowego z przewagą olszy czarnej oraz lasu wilgotnego. W obrębie pozostałego terenu drzewostan jest charakterystyczny dla lasu świeżego. W parku występują: sosny, świerki, kłony, jawory, graby, wiązy, buki, topole, osiki, jesiony, kasztanowce, lipy, jabłonie, olchy, dąglezje, wierzby, choiny kanadyjskie czy żywotniki.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Park silnie zarośnięty i ulega sukcesji środowiska. Drzewostan wymaga cięć prześwietlających, redukcji części podrostu oraz usunięcia wtórnych nasadzeń, niepowiązanych gatunkowo oraz kompozycyjnie z założeniem, w tym m.in., alei ze świerków prowadzącej przez dziedziniec do dworu. Uczytelnienia wymaga również sieć dawnych dróg i alei parkowych. Należy uregulować stosunki wodne na terenie parku. Układ dawnych dróg parkowych słabo czytelny. Zachowały się jedynie drogi w pld. części założenia, w tym brukowana droga dojazdowa do dworu, usytuowana pośrodku dziedzińca, wtórnie obsadzona świerkiem pospolitym oraz zejście ze skarpy w stronę rzeki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

09.12.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków